

دفاع از حاکمیت اقتصادی اروپا: رویکرد جدید برای مقاومت در برابر تهدیدهای جدید اقتصادی^۱

اروپا باید به صورت دقیق ابزارهای جدید به منظور دفاع از حاکمیت و توسعه آن را در زمینه ژئواکونومیک بررسی و انتخاب کند.

مقدمه:

اروپایی ها از بزرگترین مدافعان و ذینفعان یک نظم اقتصادی باز و مبتنی بر قوانین بوده اند. با ترویج ایده تجارت آزاد و عادلانه، دولت ها و نهادهای اتحادیه اروپا امیدوار بودند که جهانی شدن به سود همه باشد. اروپا حتی قبل از covid-19، این نظم جهانی تحت فشار زیادی قرار داشت. مهمترین ویژگی ساختاری امروز جهان ما (اروپا) چند جانبه گرایی نیست، بلکه یک رقابت دو قطبی بین چین و آمریکا است - دو قدرتی که مهمترین شریک اقتصادی اروپا هستند. در نتیجه، ماهیت جهانی شدن در حال تغییر است. از آنجا که نه چین و نه آمریکا خواهان جنگ متعارف نیستند، قدرتمندترین سلاح آنها دستکاری در معماری جهانی سازی است.

هر دو کشور چین و ایالات متحده در حال ادغام ژئواکونومیک با ژئوپلیتیک هستند. چینی ها از سرمایه گذاری های استراتژیک استفاده می کنند، بازارها را از طریق کمک های دولتی دستکاری می کنند و صدای اتحادیه اروپا را در عرصه جهانی با تضعیف عمدی موسسات چند جانبه و فروپاشی اتحادیه اروپا در کشورهای ثالث، تضعیف می کنند. اما آمریکا نیز به طور فزاینده در حال سیاسی کردن امور و نهادهایی است که زمانی به عنوان کالاهای عمومی جهانی تصور می شد مانند: سیستم مالی ایالات متحده، SWIFT، سازمان تجارت جهانی، اینترنت و صندوق بین المللی پول. به جای اینکه این موارد مانعی برای درگیری و تنش باشد، اصل وابستگی متقابل به طور فزاینده ای مسلح شده و حالت نظامی پیدا خواهد کرد.

یک خطر واقعی در تنگنا قرار گرفتن اروپاییان بین رقابت چین و آمریکا است. اروپایی ها به طور فزاینده ای با تحریم های فرا سرزمینی، انتقال اطلاعات حساس اجباری و کنترل صادرات خارج از سرزمین روبرو می شوند که بازار اروپا و رقابت جهانی را مخدوش می کند. دولت چین سعی کرده است با تهدید به جلوگیری از تهیه تجهیزات پزشکی در طی همه گیری، کشورهای اروپایی را تحت فشار قرار دهد تا از امتیازات سیاسی استفاده کنند. دونالد ترامپ با تحریم های ثانویه علیه شرکت های اروپایی، دیپلماسی اروپا در مورد ایران - و قوانین بین المللی - را تضعیف کرده است. اکنون جهان با یک سیستم پولی و مالی جهانی ناهمگن با خطر واقعی تجزیه روبرو است، اگر نگوییم فروپاشی کامل.

^۱ https://ecfr.eu/publication/defending_europe_economic_sovereignty_new_ways_to_resist_economic_coercio

چاپ شده در سایت شورای روابط خارجی اتحادیه اروپا. در پایان سال ۲۰۲۰ قرار است راهبرد کامل برای تصمیم گیری به اتحادیه ارائه شود.

اگر می‌خواهیم از شکستن و از بین رفتن نظم مبتنی بر قوانین جلوگیری کنیم، باید حاکمیت استراتژیک اروپا را ایجاد کنیم و سیاست اقتصادی و ژئوپلیتیک را بهتر تلفیق کنیم. با این حال، برای انجام این کار، اروپایی‌ها باید از برخی موانع در نوع تفکر، توانایی‌ها و نهادهای موجود عبور کنند:

اولاً، مانع ذهنی است. اتحادیه اروپا باید بیاموزد که به عنوان یک قدرت ژئوپلیتیک فکر کند، اهداف خود را مشخص کند و استراتژیک عمل کند. در تعداد بسیار کمی از مناطق، اتحادیه اروپا ممکن است بخواهد وابستگی خود را به دیگران محدود کند یا وابستگی را یک طرفه کند، اما در اکثر مسائل، استقلال اروپا امکان‌پذیر یا حتی مورد نظر نیست. حاکمیت اروپا باید به معنای توانایی تصمیم‌گیری در مورد منافع خود و معامله موثر در یک سیستم وابستگی متقابل از طریق اقدام علیه تهدیدها و عملیات خصمانه باشد. نباید شرایطی شود که ارزش‌های لیبرالی خود را کنار بگذاریم یا نظم مبتنی بر قوانین را بیشتر تضعیف کنیم. اما بعضی وقتها، بهترین راه برای جلوگیری از تضعیف این موارد، افزایش هزینه‌های قانون‌شکنان با اجرای اقدامات متقابل موثر است. این چیزی است که اروپاییان در تجارت به خوبی یاد گرفته‌اند، جایی که کمیسیون اروپا اختیار دارد اقدامات مقابله‌ای علیه تحریم‌ها از دیگران، حتی نزدیکترین متحدان ما انجام دهد. با این حال، هدف نهایی در این امر حفظ حاکمیت قانون و بازدارندگی دیگران از تضعیف یک سیستم باز است.

ثانیاً مانع نهادی. ایجاد حاکمیت اقتصادی مستلزم آن است که اتحادیه اروپا از تفکر و عمل به عنوان "یک قدرت پراکنده" دست بردارد. در حال حاضر، حاکمیت اقتصادی اروپا ملاحظات ژئوپلیتیکی را نادیده می‌گیرد. به دلیل تقسیم وظایفی که در بروکسل با مشکلات اقتصادی بین‌المللی مانند تجارت سروکار دارد، در حالی که مسائل مربوط به ژئوپلیتیک عمدتاً به کشورهای عضو اتحادیه اروپا تعلق دارد. اتحادیه اروپا به عنوان یک قدرت متفرق رفتار کرده است. این مانع از آن می‌شود که اروپایی‌ها بتوانند وقتی که سایر قدرت‌ها ابزارهای اقتصادی را برای دستیابی به اهداف سیاسی استفاده می‌کنند، به طور موثر پاسخ دهند.

و سرانجام، اتحادیه اروپا نیاز به ایجاد برخی ظرفیت‌ها برای مقابله با آسیب‌پذیری‌های خاص دارد. شورای روابط خارجی اروپا در گزارش قبلی خود، در خصوص بازتعریف حاکمیت اقتصادی اروپا، برنامه‌های طلبانه‌ای را برای چگونگی تقویت حاکمیت اقتصادی خود ترسیم کرد. چند مقاله و سخنرانی در این مجموعه به چگونگی مقابله با برخی از خطرات متفاوت ناشی از فشارها و خطرهای اقتصادی می‌پردازد. کمیسیون اروپا ابزارهایی را برای پاسخگویی به تعرفه‌های مجازات در اختیار دارد. چارچوبهای بررسی در زمینه سرمایه‌گذاری اتحادیه اروپا به آن کمک می‌کند تا نگرانی‌های مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی در بخش‌های استراتژیک اقتصاد اروپا را برطرف کند. اما اشکال دیگری از مشکل و فشار اقتصادی وجود دارد که اروپایی‌ها نمی‌دانند چگونه به آنها پاسخ دهند یا چگونه بر ضد آن اقدام کنند. بنابراین، این مجموعه پیشنهادها مشخصی از جمله ایجاد یورو دیجیتال، تأسیس دفتر مقاومت در اتحادیه اروپا، صدور تحریم‌های شخصی به عنوان واکنش متقابل و ایجاد ابزار بازی برابر، یک ابزار دفاع جمعی و یک برنامه مثبت تجاری را ارائه می‌دهد.

ستاره راهنما برای اروپاییان داشتن نظام اقتصادی آزاد و مبتنی بر قوانین است. و هدف ما همیشه باید دفاع و پیشبرد آن باشد. اما- مانند تجارت- بعضی اوقات بهترین راه برای دفاع از این نظم جلوگیری از تضعیف آن است. به همین دلیل است که ما باید یک جعبه ابزار (مقابله) بسازیم: تا بدانیم (و بقیه می دانند) گزینه های ما چیست. مقالات پیوست شده روشهای خلاقانه ای برای تفکر در مورد دستیابی به این هدف هستند. امیدوارم که هرگز مجبور به استفاده از آنها نشویم.

دفاع از اروپا از تهدیدها و زورگوییهای اقتصادی

جعبه ابزار اتحادیه اروپا برای مقابله با تهدیدهای اقتصادی

Jonathan Hackenbroich

سیاستمداران به انتخابهایی نیاز دارند. در بیشتر مناطق، آنها توانایی طراحی و اجرای سیاست ها را دارند. در بعضی از شرایط، توانایی لازم را ندارند. اما، حتی در مواردی که قادر به اقدام فوری نیستند، آنها هنوز هم می توانند تصور کنند که اگر ابزار مناسب برای دستیابی داشته باشند، چه می کنند.

اتحادیه اروپا امروز هیچ گزینه ای هیچ ابزار موثری ندارد و فقط در صورت مواجهه با سایر بازیگران جهانی برای اعمال زور اقتصادی برای نقض شدید حق حاکمیت اروپا یا ملی، ایده های سیاستی در حال شکل گیری دارد. کشورهای قدرتمند- از چین گرفته تا متحد اروپا، ایالات متحده - به طور فزاینده ای به مجازات اقتصادی و سیاه نمایی روی می آورند تا رفتار نهادهای اروپایی را تغییر دهند، اعم از اتحادیه اروپا، دولت های کشورهای عضو یا تجارت. آنها همچنین اهداف سیاست خارجی، اقتصادی و انرژی اروپا را در نظر گرفته اند و غالباً در تلاشند تا مزایای شرکت های داخلی را نسبت به رقبای اروپایی خود تأمین کنند.

مشکل اساسی

این خطر اقتصادی به شکلهای مختلف ظهور می یابد:

تعرفه ها و محدودیتهای تجاری:

چین از تهدید تعرفه های مجازاتی بر روی اتومبیل ها استفاده کرده است تا آلمان را تحت فشار قرار دهد تا پیشنهاد هوای برای ایجاد زیرساخت های G5 این کشور را بپذیرد. این کشور همچنین در آوریل ۲۰۲۰ تهدید کرد که عرضه تجهیزات پزشکی به هلند را محدود خواهد کرد تا مجبور شود در تغییر نام دفتر تایوان خود تجدیدنظر کند. هنگامی که کانادا مگ وانژو مدیر اجرایی هوای را مطابق با دستور پلیس بین المللی دستگیر کرد، پکن بلافاصله محصولات کشاورزی کانادا را ممنوع کرد. هدف آن مجبور کردن کانادا در آزاد کردن مگ بود. ایالات متحده از تعرفه های مربوط به موضوعات مختلف از توافق هسته ای ایران گرفته تا برنامه های فرانسه برای اخذ مالیات از خدمات دیجیتال استفاده کرده و بدین ترتیب با یک بعد اصلی از حاکمیت ملی تداخل می کند.

تحریم:

ایالات متحده آمریکا مستقیماً علیه اروپایی ها از تحریم های فراسرزمینی اجباری استفاده می کند و از طریق اثرات ثانویه این تحریم ها و به تبع آن خسارات بیشتری بر اروپا وارد می آورد. در اکتبر ۲۰۱۹، واشنگتن دستورالعملی را برای قطع روابط تجاری اروپا با ترکیه - متحد دیگر ناتو - در بخشهایی که هنوز تعریف نشده اند، وضع کرد تا رجب طیب اردوغان را برای تغییر مسیر در سوریه تحت فشار قرار دهد. به دنبال خروج آمریکا از توافق هسته ای ایران، وقتی یکی از قدرت های بزرگ تهدید به قطع دسترسی به بازار یا واحد پول خود می کند، اروپا نتوانسته است روابط تجاری خود را با یک کشور ثالث حفظ کند. در ماه سپتامبر، دولت ترامپ دادستان ارشد دادگاه بین المللی کیفری را به دلیل تحقیق در مورد جنایات جنگی ایالات متحده در لیست تحریم قرار داد. این سازمان همچنین تهدید کرده است که علیه مقامات ایالتی آلمان در مورد Nord Stream 2 اقدام خواهد کرد. بسیاری از این اقدامات توسط ائتلاف دو حزب در کنگره اعمال یا تهدید می شود. و دولت ترامپ از طریق به روزرسانی راهنمای مقابله با دشمنان آمریکا از طریق مجازات در ماه ژوئن ۲۰۲۰ فشار را افزایش داد. جمهوری خواهان اقدامات دیگری از جمله اقدامات علیه اروپا را دارند. بسیاری در ایالات متحده به "ایرانی سازی" سیاست های چین خود فکر می کنند. به عبارت دیگر، آنها هدف قرار دادن چین با تحریم های مالی را در نظر می گیرند، که اثر ثانویه آن فشار به اروپاییان برای پیروی از سیاستهای ایالات متحده در مورد چین است (به جای همکاری با اروپا برای ایجاد موضع بسیار موثرتر در چین). چین هنوز به اندازه ایالات متحده در شبکه های اقتصادی جهانی جایگاه مهمی ندارد. اما چین به زودی می تواند از طریق اقدامات پیچیده مشابه، تجارت اروپایی ها را با کشورهای ثالث از طریق مرکزیت ارز دیجیتال خود، پیشرفت های فن آوری یا تلاش برای به دست آوردن موقعیت حیاتی در زیرساخت های اروپا، ایجاد کند.

کنترل های صادرات فراسرزمینی:

چین و ایالات متحده از کنترل صادرات با استفاده از قوانین صادرات مجدد برای فشار شدیدتر بر اروپاییان به منظور قطع و یا کنترل تجارت اروپا با کشورهای ثالث استفاده می کنند. هر چه بیشتر شرکت های اروپایی مجوز صادرات محصولات خود به کشورهای ثالث غیرمرتبط را از پکن یا واشنگتن درخواست می کنند - فقط به این دلیل که تعداد کمی از محصولات و قطعات بالادستی در زنجیره تأمین خود از چین یا ایالات متحده تأمین می شود.

انتقال داده های (اطلاعات) حساس:

هم چین و هم ایالات متحده در حال افزایش فشار بر شرکت ها برای انتقال داده های حساس هستند. در ایالات متحده، روشهای دادرسی در زمینه هایی مانند ضد رشوه، ضد دامپینگ، ضد انحصارطلبی، کنترل سرمایه گذاری خارجی و دعاوی تجاری شفافیت کمتری نشان می دهد. در چین، هیچ روش شفافیتی وجود ندارد.

روسیه: مسکو نیز از همین سیاه نمایی ها استفاده کرده است. در سال ۲۰۱۴ واردات مجموعه گسترده ای از محصولات کشاورزی اتحادیه اروپا، به ویژه محصولات تولید شده در لهستان، در پاسخ به تحریم های غرب علیه روسیه در مورد جنگ اوکراین را ممنوع کرد. در حالی که این اقدامات انگیزه ژئوپلیتیکی داشتند، روسیه آنها را با اشاره به نگرانی های بهداشت عمومی توجیه کرد. اما تصمیم گیرندگان در مسکو بحث در مورد چگونگی استفاده آشکارتر از چنین ابزارهای اقتصادی را در آینده آغاز کرده اند. در همه این اشکال اجبار و زور، کشورهای قدرتمند به طور فزاینده ای از مرکزیت خود در یک شبکه اقتصادی یا بخشی استفاده می کنند تا تعیین کنند که اروپایی ها با چه کسانی تجارت داشته باشند.

در جستجوی راه حلها:

اروپایی ها یافتن گزینه هایی برای پاسخ موثر به اشکال مختلف تهدید اقتصادی را دشوار می دانند. به عنوان مثال، در مورد تحریم های ایالات متحده با تأثیرات فرا سرزمینی، اروپا از تجزیه و تحلیل یا پیشنهادهای نسبتاً مبهم طرحهای سیاسی کم ندارد، اما گزینه های مشخصی برای تصمیم گیرندگان وجود ندارد که قول دهند موثر باشند. بخشی از مشکل این است که اروپایی ها اغلب تحریم های ایالات متحده را به طور جداگانه مورد بررسی قرار می دهند- بنابراین از این واقعیت که آنها بخشی از پدیده اقتصادی گسترده تر ناشی از فشار اقتصادی هستند که از چندین کشور ناشی می شود و حاکمیت ملی و اروپایی را نقض می کند، تا حدودی نادیده می گیرند. این زورگویی هنگامی خطرناک ترین حالت است که ناشی از نزدیکترین متحد اروپا، ایالات متحده نباشد، بلکه از قدرت های دیگر کمتر دوستانه برخوردار باشد. شناخت ماهیت گسترده این پدیده به اروپاییان کمک می کند گزینه های مشخصی را برای پاسخ های موثرتر تنظیم کنند.

این گزارش جعبه ابزاری از تدابیر را ارائه می دهد که اروپایی ها می توانند برای پاسخگویی به اشکال مختلف زورگویی اقتصادی استفاده کنند. برخی از آنها، مانند پیشنهاد ایجاد بانک صادرات اروپا، به طور خاص در جهت اجبار اقتصادی ایالات متحده است، زیرا آنها به تسلیحات ارز غالب جهان، دلار می پردازند. اما بیشتر - از یک ابزار دفاع جمعی جدید برای کمیسیون اروپا تا یک ابزار رقابت برای تعادل بخشیدن به مشکلات تحمیل شده به شرکت های اروپایی، با یک ارز دیجیتالی جذاب، برطرف کند. اروپایی ها می توانند انتظار داشته باشند که بیشترین اجبار اقتصادی از چین و احتمالاً روسیه در آینده باشد.

این ابزارها نشان می دهد که تصمیم گیرندگان اروپایی در صورت لزوم واقعاً چه گزینه هایی را می توانند انتخاب کنند. هر سیاست معایب و چالش های خاص خود را دارد. برخی از ابزارها مشکلات خاصی را ایجاد می کنند و بدین ترتیب تأکید می کنند که تهیه گزینه های مشخص و مناسب برای اروپا دشوار است. بنابراین، جعبه ابزار به دنبال ارائه یک مرور کلی خلاقانه و در عین حال واقع بینانه از گزینه ها است. توصیه های مذکور وحی نیست لذا رهبران سیاسی اروپا باید گزینه های مورد نظر خود را انتخاب کرده و منافع و هزینه های احتمالی هر یک را با دقت بسنجند.

این طور نیست که اروپایی ها، از جمله نویسندگان این گزارش، لزوماً بخواهند اقدامات سخت تری را که در این جعبه ابزار وجود دارد، انجام دهند، اما ممکن است اجبار اقتصادی علیه آنها چاره دیگری وجود نداشته باشد. در واقع، برخی از نقض شدید حاکمیت که از سوی آمریکا اعمال می شود، از جمله تهدید علیه مقامات دولتی، بسیاری از متعهدان به روابط فرآتلانتیکی در اروپا را تحت فشار قرار داده است تا برخی از گزینه های ارائه شده در این گزارش را مورد بررسی قرار دهند موقعیتی که آنها هرگز نمی خواستند در آن قرار بگیرند. گزینه اول اروپا- و باید همیشه اولویت داشته باشد - یک رابطه قوی فرآتلانتیکی و به طور گسترده تر، روابط چند جانبه گرایی است. بنابراین، به عنوان مثال، اروپا باید در مورد اصلاح سازمان تجارت جهانی در این راستا تلاش کند و توافق "ابتکار سه جانبه" وزرای تجارت ژاپن، ایالات متحده و اتحادیه اروپا را نهایی کند.

اما، هنگامی که چند جانبه گرایی نتواند مانع از اشکال سنگین اجبار و زورگویی شود، اروپایی ها باید با ابتکارات دیپلماتیک و ارایه علائم روشن، کشورهای ثالث را برای گفتگو متقاعد و فشار خود را افزایش دهند. این موضوع همچنین نقطه ای است که اروپاییان می توانند قانونی بودن اقدامات زورگویی را در دادگاه های بین المللی آزمایش کنند.

سپس اروپا برای حفاظت از شرکتهای، تجارت و روابط خارجی خود، نیاز به تولید و توسعه ابزارهای دیگری دارد. در صورت استفاده محتاطانه، این ابزار می تواند به باز نگه داشتن بازارهایی با کشورهای ثالث در صورت مواجه شدن با تحریم ثانویه اقتصادی، کمک کند.

با استفاده از چندین ابزار مورد بحث در این گزارش، تصمیم گیرندگان باید دو نوع هزینه را با دقت بسنجند: هزینه کدام بیشتر است، هزینه سیاسی و اقتصادی بی عملی، یا هزینه های سیاسی و اقتصادی پیشنهاد شده و یا پیشنهاد عملی آتی؟ برخی استدلال خواهند کرد که بی عملی، یا دیپلماسی بیشتر، در نهایت منجر به هزینه بیشتر می شود. آنها بر این باورند که اقدام می تواند به کشورهای ثالث نشان دهد که نقض حاکمیت هزینه بالایی دارد. آنها معتقدند این تلاش ها به تنش زدایی وضعیت کمک می کند، همانطور که کمیسیون اروپا در پاسخ به تعرفه های ایالات متحده برای آلومینیوم و فولاد اروپا، تعرفه های ضد تعرفه اعمال کرد. با این حال، دیگران فکر می کنند، اگر اروپا اقدامات خاصی را انجام دهد، این ممکن است هزینه بیشتری نسبت به بی عملی داشته باشد زیرا می تواند منجر به تشدید یا فرسایش بیشتر تجارت آزاد و عادلانه شود. پاسخ به این سوال به وضعیت دقیق رهبران سیاسی و درجه امکانات و اقدامات احتمالی که انجام می دهند بستگی دارد و از جمله عزم خود برای جلوگیری از زورگویی اقتصادی با استفاده از این طریق.

این گزارش محصول کار روابط خارجی شورای اروپا و نظرات تک تک نویسندگان در آن است. جعبه ابزار ایده هایی را برای بحث اروپا ارائه می دهد. این بر اساس یک تمرین مشاوره ای منظم است که با بازیگران سطح بالا دولتی و خصوصی، عمدتاً از آلمان و فرانسه درگیر است. گروه ویژه ECFR برای محافظت از اروپا در برابر زورگویی اقتصادی در طول سال ۲۰۲۰ روی این پیشنهادات کار کرده است. اعضای گروه ویژه در مورد طیف وسیعی از پاسخ های احتمالی به زورگویی های خارج از سرزمین و نقض شدید حاکمیت از طریق اقدامات اقتصادی بحث کردند. مقالات منعکس کننده اجماع گروه کار نیستند. نویسندگان مقاله ها در نظر

گرفتند که چگونه شرکت کنندگان از زمینه های مختلف در بخش های عمومی ، اقتصادی و مالی و دانشگاهی، به طور جمعی فرصت ها و چالش های موجود در هر ابزار را مشاهده و ارایه می کنند.

ECFR یک مقاله راهبردی در پایان سال منتشر می کند که روش هایی را پیشنهاد می دهد که اروپا می تواند به سمت هدف خود برای دستیابی به مقاومت بیشتر در سال ۲۰۲۱ حرکت کند، و مقاله دیگری در مورد نقش بین المللی یورو در دستیابی به این هدف است.

آسیب پذیری اروپا در برابر زورگویی اقتصادی ممکن است به زودی در حال پایان باشد. این مقاله در تلاش است تا در این هدف سهیم باشد. یازده پیشنهاد مهم به شرح ذیل ارایه می شود که توضیح تفصیلی آن موارد مهم پرداخته خواهد شد.

OVERVIEW – RESPONDING TO EXTRATERRITORIAL AND OTHER VIOLATIONS OF SOVEREIGNTY

11 policy options for European resilience

FINANCIAL POLICY	TRADE POLICY	OTHER POLICY AREAS
European export bank	Positive incentives	Market distortion
Create a public EU bank to keep payment channels open with third countries sanctioned by great powers	Set positive incentives in relations with the US and China and build Europe’s own strength	Calculate the cost and market distortion of coercion, provide the EU with a redressive instrument to level the playing field
Digital currency	Collective defence instrument	Personal sanctions
Build a digital euro for greater resilience from economic coercion and to reduce third-	Create a European collective defence instrument to give the European Commission the power to react to	Impose personal sanctions on third-country persons, such as

<p>country insights into European financial transactions</p>	<p>economic coercion against one or more member states to respond to a violation of sovereignty under international law</p>	<p>travel bans and asset freezes</p>
<p>EU resilience office</p> <p>Create one unified interlocutor for OFAC and Chinese MOFCOM and other offices. Conduct cost assessments of third-country coercion, document blackmail, accompany and support EU companies, and issue project and investment certificates through the office</p>	<p>Blocking statute</p> <p>Strengthen the EU blocking statute to make it more efficient and supportive of companies. Restore its original deterrent effect</p>	<p>EU resilience fund</p> <p>Provide European export credit guarantees to guard against coercion. Support companies in defending against coercion. Build solidarity through compensating particularly hard-hit sectors and member states</p>
<p>International role of the euro</p> <p>Adopt concrete measures for more trade in euros and create an ever more attractive alternative to the dollar and the renminbi (forthcoming)</p>	<p>Stop sensitive data transfers</p> <p>Negotiate a new framework agreement with the US. Require EU notification and approval for core sensitive data transfers. Protect companies from illicit sensitive data grab under Chinese Cybersecurity Law, Chinese informal blackmail, the US Cloud Act, anti-bribery/-corruption/-dumping procedures, OFAC requests</p>	

چگونه می توان از حاکمیت اروپا در برابر زورگویی اقتصادی دفاع کرد؟

برای محافظت از اروپا در برابر زورگویی اقتصادی، اتحادیه اروپا و دولت های اروپایی می توانند برنامه های ذیل را در دستور کار خود قرار دهند:

	EU-27 unanimity required?
Immediately	
Calculate the cost and market distortions caused by extraterritorial coercion (See Levelling the Playing Field)	
Marshal senior business leaders and agree a public-private compact to counter sanctions (See A European Resilience Fund)	
Draw up a list, whether in private or public, of who to impose personal sanctions on in response to economic coercion (See Personal Sanctions)	
Ramp up diplomatic pressure on those who use economic coercion against Europe (See Protecting Europe from Economic Coercion)	
In the short term (the next 3-12 months)	
Join together in a group of member states to impose personal sanctions such as travel bans and asset freezes (See Personal Sanctions)	
Adopt a framework regulation for personal sanctions without concrete listing under the Common Foreign and Security Policy (See Personal Sanctions)	
Create a collective defence instrument so the European Commission can impose countermeasures (See Collective Defence Instrument)	

Impose EU countermeasures under a collective defence instrument such as fees on cross-border services or restrictions on EU public procurement markets (See Collective Defence Instrument)	Not once the instrument is established
Central banks to include sanctions resilience in their digital euro plans (See Digital Currency for Resilience from Economic Coercion)	
Agree data free-flow with the US, prohibiting forced sensitive data transfers and a dispute settlement mechanism (See Guarding Against Forced Sensitive Data Transfers)	
Reform the EU blocking statute to allow businesses to go to third-country courts and clarify compensation procedures (See Reviewing the EU Blocking Statute)	👤👤👤
In the medium term (the next 1-3 years)	
Build a European Export Bank governed by public law with no exposure to the US dollar (See Payment Channel Resilience)	
Impose personal sanctions such as travel bans and asset freezes under the Common Foreign and Security Policy (See Personal Sanctions)	👤👤👤
Levy fees on third-country companies that benefit from economic coercion under EU competition policy (See Levelling the Playing Field)	👤👤👤 Only once, after changing the EU's subsidy definition
Give an EU entity the competence to authorise or reject highly sensitive data transfers from EU companies to third countries (See Guarding Against Forced Sensitive Data Transfers)	👤👤👤 but possibly not in all policy areas
Upgrade the EU strategy on connecting Europe and Asia to a truly global "EU Global Connect" (See Building European Strength at Home and Abroad)	
Allow companies to use different payment infrastructures with varying transparency for third countries based on the EU crypto	

asset regulation (See Digital Currency for Resilience from Economic Coercion)	
Offer EU export credit guarantees for certain undertakings (See A European Resilience Fund)	
Set up a European Resilience Fund to give greater support to businesses and European solidarity (See A European Resilience Fund)	
Establish an EU Resilience Office to help businesses deal with SECAD in China and OFAC in the US (See An EU Office for Resilience from Economic Coercion)	 for giving it certain competencies
In the long term (more than 3 years)	
Build a digital euro on purely European/ECB infrastructure, and under the sole jurisdiction of EU (See Digital Currency for Resilience from Economic Coercion)	

ترویج یک برنامه تجاری مثبت و ایجاد قدرت اروپایی از جمله برنامه های فوق (که عناوین آن آورده شد) در داخل و خارج از اتحادیه باید بلافاصله، در کوتاه مدت و در میان مدت برای پایداری آن در بلند مدت در ذهن اروپاییان باشد.

دفتر اتحادیه اروپا برای مقاومت در برابر زورگویی اقتصادی

ارائه یک گفتگوی مرکزی، تحلیلگرانه و پشتیبانی کننده از تجارت

Jonathan Hackenbroich

مشکل:

اتحادیه اروپا معادل آژانس های در کشورهای ثالث ندارد که در مورد زورگویی اقتصادی علیه اتحادیه اروپا تصمیم گیری و عمل کنند. این بدان معناست که هیچ ارگان مرکزی وجود ندارد که منافع اروپا را در گفتگو و مذاکره با نهادهایی مانند دپارتمان های اداری کنترل صادرات دولت چین (SECAD)، دفتر کنترل دارایی های خارجی ایالات متحده (OFAC) و دیگران نمایندگی کند. کشور ثالث می تواند به راحتی از تقسیمات اتحادیه اروپا بهره برداری یا سوء استفاده کند. و شرکتهای اروپایی معمولاً هنگام مواجهه با مشکل در کشورهای ثالث خود تنها می مانند، مثلاً هنگامی که آژانس کشور سوم شروع به اعمال فشار بر آنها می کند، یا از طریق اقدامات قهری خود باعث ایجاد پیچیدگی هایی می شود، هزینه هایی را ایجاد می کند که هیچ کس در نظر نگرفته است، یا

در حالتی که انتقال اطلاعات حساس از آنها درخواست می شود. فقدان یک معادل اروپایی با آژانس های کشور ثالث هزینه هایی برای سیاست خارجی و شرکت های اروپایی به همراه دارد.

دولت های عضو ممکن است این مسئله را مشکلی تلقی نکنند وقتی که در شرایط خاص آسیبی به منافع محدود آنها یا شرکت هایشان وارد نشود. همچنین اشتیاق کمی برای اجرای فراملی بودن اجرای ابزارهای اقتصادی اتحادیه اروپا وجود دارد که در حال حاضر یکی از صلاحیت های کشور عضو است. اما هر کشور عضو می تواند با زورگویی اقتصادی از سوی نهادهای موجود در روسیه، چین، ایالات متحده و دیگر قدرت ها روبرو شود.

فرصت:

ایجاد دفتر مقاومت در اتحادیه اروپا تقارن بیشتری با سایر بازیگران ایجاد می کند، اروپایی ها را یک قدم به سمت داشتن یک ساختار دارای وضعیت معادل برای نظارت بر حوزه های سیاسی که در حال حاضر فاقد آنها هستند، نزدیک می کند و پشتیبانی بهتری از مشاغل اروپایی ارائه می دهد. کارشناسان این دفتر در گفتگوی دائمی با نهادهای مربوطه کشور های ثالث خواهند بود، متخصصان را جمع می کنند، تلاش های مقاومتی اروپا را هماهنگ می کنند، دولت ها و مشاغل را در مورد خطر زورگویی اقتصادی هشدار از پیش می دهند، و به عنوان منبعی برای مشاغل اروپایی عمل می کنند. این امر به طور سیستماتیک مواردی از زورگویی را ارزیابی، الگوها را شناسایی می کند و یک مرور کلی استراتژیک در مورد تأثیر فشار اقتصادی در سیاست و تجارت اروپا ارائه می دهد. کار این سازمان باید کمک به کشورهای عضو با کمک به آنها برای جلوگیری از هزینه های سیاسی و اقتصادی قابل توجه باشد. ایجاد دفتر مقاومت در اتحادیه اروپا به نفع هر یک از کشورهای عضو است و نیازی به تغییر معاهده یا انتقال بیشتر صلاحیت ها به سطح اتحادیه اروپا ندارد. این یک نهاد کلان جدید نیست، بلکه یک نهاد جدید در داخل نهادهای اتحادیه اروپا است، مانند رئیس جدید اجرای قانون تجارت.

این دفتر همچنین می تواند به برخی از مشکلات اتحادیه اروپا با ماهیت موازی زورگویی اقتصادی غلبه کند. این کارکنان متشکل از متخصصان مستقر در موسسات اتحادیه اروپا، به عنوان مثال از کل ادارات تحت بخش تجارت، دارایی و اقتصاد و سرویس اقدام خارجی اروپا را گرد هم خواهد آورد. این امر می تواند با اقتصاددانان و کارشناسان حقوقی و همچنین استراتژیست های جغرافیایی همکاری نزدیک داشته باشد، با توجه به اینکه مسائل ژئو-اقتصادی به تجزیه و تحلیل جمعی از همه این دیدگاه ها نیاز دارد، این دفتر می تواند توسط یک نماینده ویژه برای اجبار اقتصادی هدایت شود تا گفتگو با مقامات کشور سوم را رهبری کند و آن را در سطح بالایی در کمیسیون اروپا پیگیری کند.

در زیر موارد طولانی خدمات که می تواند توسط دفتر مقاومت به کشورهای عضو و فعالان اقتصادی اروپایی ارائه شود، فهرست شده است. اتحادیه اروپا باید بین اینها اولویت بندی کند، زیرا بعید است چنین دفتری بتواند بلافاصله مجموعه کامل عملکرد بالقوه خود را به عهده بگیرد. این امر می تواند با ارزیابی هزینه شروع شود و خدمات بیشتری را در صورت امکان پذیری اضافه کند:

هزینه اجبار و زورگویی اقتصادی نسبت به کشور ثالث، مستند سازی رفتار قهر آمیز کشورهای ثالث، مرور و بررسی راهنمای اقدامات کشورهای ثالث در شرایط مشابه، همراهی و پشتیبانی شرکتهای اروپایی، ارزیابی تاثیرات اقدامات اتحادیه اروپا، اخطار زود هنگام اقدامات، ارایه مجوزهای اتحادیه اروپا، پشتیبانی سازی از بومی سازی دارایی و در نهایت انجام بازرسی و بررسی.

چالشها و محدودیتها:

ایده های فوق علیرغم اینکه فرصتهای واقعی هستند، اما با چالشهایی نیز مواجه است که اروپا باید در خصوص آن اقدام کند.

معادل سازی: دفتر مقاومت پذیری اتحادیه اروپا همانطور که در این مقاله توضیح داده شده واقعاً معادل آژانس های کشور سوم نخواهد بود. کشورهای عضو اتحادیه اروپا باید از صلاحیت های اصلی ملی صرف نظر کنند و آنها را به سطح اتحادیه اروپا مانند اجرای مجازات ها منتقل کنند. اگر آنها این کار را انجام ندهند، در ساختن واحدی معادل واقعی آن، شکست خواهند خورد. به همین دلیل است که دفتر مقاومت اتحادیه اروپا فقط می تواند یک ابزار از یک استراتژی گسترده تر برای محافظت از اروپا در برابر فشار اقتصادی باشد. این دفتر برای اینکه بتواند ابزاری موثر باشد، باید از حمایت سیاسی سطح بالایی برخوردار شود.

آزمون منافع اتحادیه اروپا: اگر به شرکت های اتحادیه اروپا کمک کند که آن زور را رعایت کنند این خطر وجود دارد که دفتر بتواند از زورگویی شخص ثالث حمایت کند. دفتر باید اقدامات و پشتیبانی خود را با توجه به اهداف استراتژیک و سیاستگذاری اتحادیه اروپا بررسی کند تا مطمئن شود این اتفاق نمی افتد.

درگیری با هنجارهای قانونی: برخی از وظایف این دفتر می تواند با قوانین اتحادیه اروپا یا کشورهای عضو همپوشانی داشته باشد. مقررات قانون انسداد اتحادیه اروپا ارائه اطلاعات دقیق در مورد اجبار اقتصادی را برای شرکت ها دشوار می کند زیرا این امر ممکن است آنها را به عنوان ناقض مقررات نشان دهد. این اساسنامه فقط در مورد موارد محدودی از زورگویی اقتصادی اعمال می شود، اما در مواردی که شرکت ها تحت فشار قرار می گیرند سخت نشان می دهند که مطابق با زورگویی های کشور سوم نیستند. آنها نمی توانند با آژانس اتحادیه اروپا در مورد چگونگی وادار کردن اجبار به کشورهای ثالث در روابط تجاری آنها گفتگو کنند زیرا قانونی در اتحادیه اروپا وجود دارد که از آنها می خواهد چنین معاملات را به دلیل اجبار محدود نکنند. برخی از قوانین کشورهای عضو، مانند قانون آلمان، که ارائه خدمات حقوقی به اشخاصی مانند شرکت ها را تنظیم می کند، میزان مشاوره حقوقی دفتر برای شرکت ها را نیز محدود می کند. این نشان می دهد که چگونه برخی از عملکردهای سیاسی دفتر، مانند صدور گواهینامه، ممکن است با رویکرد قانونی اروپا در مورد اجبار اقتصادی مغایرت داشته باشد.

سرعت: تهیه برخی از عملکردهای ذکر شده در بالا ممکن است در عرض چند ساعت دشوار باشد، یعنی بازه زمانی که دیگران می توانند در آن عمل کنند.

طرح مشکل:

قانون انسداد اتحادیه اروپا عملکردی ندارد. این اساسنامه - که در سال ۱۹۹۶ در پاسخ به تلاش های ایالات متحده برای دخالت در تجارت قانونی اروپا با کوبا، ایران و لیبی وضع شد- به منظور محافظت از اشخاص حقیقی و حقوقی اتحادیه اروپا و تجارت بین المللی قانونی آنها در مقابل اثرات فراسرزمینی اجبار اقتصادی وضع شده است. این هدف برای خدمت به دو هدف استراتژیک است: حفاظت و بازدارندگی. با این حال، به طور کلی نتوانسته است چنین محافظتی را ایجاد کند. به طرز متناقضی، بسیاری از شرکت ها را بر آن داشته است تا به جای ایجاد احساس امنیت، سعی در کاهش بیشتر خطرات خود داشته باشند.

اگر قانون انسداد به هدف استراتژیک وسیع تری برسد، اتحادیه اروپا می توان خطرهای بالقوه این گونه تلاشها را بپذیرد: بازدارندگی در مقابل ایالات متحده آمریکا (یا دیگران) از اجرای تحریم ها. برای بیش از ۲۰ سال، هنگامی که روسای جمهور متوالی آمریکا از فعال کردن عنوان سوم قانون هلمز-برتون خودداری کردند، به نظر می رسید که این قانون تأثیر مطلوبی دارد. سرانجام در سال ۲۰۱۹ تحت دولت ترامپ اجرا شد و به افراد و شرکت های آمریکایی اجازه می دهد تا هنگام معامله های خاص با کوبا از اروپایی ها شکایت کنند. اما حتی اگر دونالد ترامپ در کاخ سفید نبود، رقابت بزرگ امروز به این معنی است که هر رئیس جمهور ایالات متحده برای نشان دادن چنین خویشتن داری بسیار کمتر قانع کننده خواهد بود. علاوه بر این، استراتژی ترامپ فشار حداکثری است. این قانون انسداد اروپا در برابر چنین رویکردی اثر بازدارندگی ندارد.

بنابراین سوال اساسی همچنان باقی مانده است که چگونه می توان در یک عصر جدید ژئواقتصادی، نه فقط در مورد ایالات متحده، توان محافظتی و بازدارندگی ایجاد کرد. نحوه برخورد اروپایی ها با تحریمهای فراسرزمینی ایالات متحده نیز مقدمه ای برای قدرت های دیگر است، که ممکن است اقدامات مشابهی را در آینده تحمیل کند. اما مشکل قانون انسداد فقط این نیست که سیاست خود کار نمی کند، بحث اروپایی پیرامون آن نیز تا حدودی غیرمولد است.

در اروپا دو اردوگاه وجود دارد: کسانی که معتقدند قانون انسداد می تواند محاسبات مشاغل خصوصی را تغییر دهد و در صورت مواجهه با زورگویی خارج از مرزها در مذاکرات با قدرت های بزرگ به آنها کمک کنند و دیگرانی که برخلاف دسته اول قانون انسداد را صرفاً نمادین می دانند. طبق نظر اول، سخت گیری در قانون انسداد و اجرای آن به مشاغل اروپایی اجازه می دهد تا از دفاع از "اجبار حاکمیت خارجی" (که قوانین کشورشان آنها را ملزم به رفتار خاصی می کند) در برابر مقامات و دادگاه های آمریکایی استفاده کنند. مجازات های شدیدتر اروپا، اقدامات اجرای عمومی در اروپا علیه کسانی که مظنون به رعایت تحریم های ایالات متحده هستند و تحقیقات در مورد تصمیمات تجاری پس از اعلام یا وضع تحریم ها به این امر کمک می کند. چنین استدلال می شود که حداقل این امر باعث می شود که شرکتها زمان بیشتری را در ایالات متحده بخرند (بدست آورند) یا به آنها در مذاکرات

برای معافیت کمک کنند و با حمایت سیاسی و جبران خسارت، این امر می تواند آنها را وادار به انصراف از تلاشهای کشورهای ثالث برای اجبار اقتصادی کند.

از طرف دیگر، کسانی که آن را صرفاً نمادین می دانند معتقدند، در نهایت، اروپا نمی تواند محاسبات تجاری را با یک قانون مسدود کننده تغییر دهد. "هویج" اروپایی هرگز نمی تواند به اندازه کافی شیرین باشد و "چوب" اروپایی هرگز نمی تواند به اندازه کافی سخت باشد در مقایسه با تهدیدهای ایالات متحده برای انکار دسترسی به بازارهای مالی یا دلار. طبق این دیدگاه، نهادهای اروپایی در بین سنگ (تحریم های ایالات متحده) و یک مکان سخت (قانون انسداد) گرفتار شده اند - و این معضل هدف اساسنامه جلوگیری از حمایت از اروپایی ها را شکست می دهد. سخت تر کردن قانون انسداد همچنین به معنای کار بیشتر در انطباق (و در نتیجه معایب شرکت های کوچک) است، اما تغییری در نتایج ندارد. به این دلیل است که ماده ۵ دستورالعمل اساسنامه به شرکتهای اتحادیه اروپا اجازه می دهد تا فعالیت های تجاری خود را در کشورهای مربوطه شروع کنند، ادامه دهند یا متوقف کنند. در اصل، آنها به سادگی تصمیم خود را برای خروج از یک بازار خاص به جای اقدامات کشور ثالث، به آزادی تجارت خود متوسل می شوند. اما این استدلال نشان می دهد که بدون این آزادی ها تحت ماده ۵، مشاغل اروپایی می توانند با تهدید خارج شدن از تجارت به طور کلی مواجه شوند.

هر دوی این مواضع از دیدگاه روشها و سناریوهای مختلف درست - وهم غلط - هستند. به عنوان مثال، درست است که بحث "اجبار حاکمیت خارجی" برای نهادهای ایالات متحده گاه به گاه قانع کننده بوده است. موقعیت دشوار شرکتهای اروپایی نیز به دلیل این مقررات غیرقابل انکار است. اما حفظ کامل هر یک از این مواضع می تواند در نهایت توانایی اروپا برای اقدام را به خطر بیندازد.

راه های برون رفت از معضل

مقاومت عمومی مشترک

اروپاییان دچار یک مشکل اقدام جمعی در مقابله با تحریم های ثانویه هستند. اگر همه بدون استثنا به قانون انسداد عمل کنند، کارساز خواهد بود. اگر ایالات متحده تهدیدات خود را دنبال کند و تعداد زیادی از شرکت های اروپایی را تحریم کند، یک بحران اقتصادی و مالی گسترده با هزینه های هنگفت برای اقتصاد خود ایجاد می کند. سیاست تحریم های فوق العاده آمریکا، ابزاری کلیدی در سیاست خارجی آن است که در این شرایط بی تأثیر می شود - سناریویی که بسیاری از افراد در ایالات متحده از آن نگران شده اند. این گزینه ای برای اندیشیدن است و اگر تعداد زیادی از شرکتهای اروپایی در فکر آن باشند، قانون انسداد می تواند به رعایت بازیگران کمتر متعهد، کمک کند. اما تا زمانی که این مورد محقق نشود، این راه حل نظری فقط در حد یک آزمایش فکری باقی مانده است.

اروپایی ها می توانند قانون انسداد را به منظور موثرتر شدن اصلاح کنند. وجود اساسنامه انسداد بهتر از این است که هیچ وسیله ای برای مقابله با تهدید اشکال زورگویی اقتصادی خارج از سرزمین نداشته باشید. همانطور که پیشنهاد شد، با موفقیت از زورگویی در گذشته جلوگیری کرده، سیگنال مهمی ارسال می کند و با توجه به قانون هلمز-برتون مفید است. همچنین می تواند در ترکیب با سایر ابزارهایی که این گزارش پیشنهاد می کند، ابزاری مفید باشد. برای کارآمدتر کردن آن و کمک به مشاغل، اروپایی ها می توانند شرکت ها را از پیروی از زورگویی های فرا سرزمینی منع کنند. با این حال، مقامات اروپایی می توانند به جای اینکه اجازه دهند تعارض بین قوانین کشور های سوم (سنگ) و قوانین اتحادیه اروپا (مکان سخت) شرایط را برای شرکتها دشوارتر کند (گیر افتادن بین دو سنگ)، استفاده از قانون انسداد برای ایجاد یک گفتگوی سیاسی با مقامات کشورهای دیگر (به پیشنهاد "دفتر مقاومت اروپا" که در مقاله جداگانه ای بحث شده است مراجعه کنید) را مد نظر قرار دهند. بنابراین قانون انسداد به جای مجازات کردن برای مشاغل، می تواند به ایجاد رویه ای شفاف و حمایتی برای مشاغل کمک کند- به آنها اجازه می دهد از منافع خود در دادگاه های کشور ثالث دفاع کنند. این امر همچنین باید روشهای جبران خسارت را در مواردی که جبران خسارت در نتیجه دادخواستهای موفقیت آمیز علیه شرکت های کشور ثالث در اتحادیه اروپا دشوار یا غیرممکن است، روشن کند زیرا آنها هیچ دارایی در اتحادیه اروپا ندارند که بتواند مصادره شود.

محافظت از طریق بازدارندگی

مقاومت عمومی مشترک می تواند راه حلی برای مشکلات اروپا در برابر زورگویی های سراسر سرزمینی باشد، اما بعید است در عمل جواب دهد. اصلاح اساسنامه قانون انسداد در عمل قابل اجرا است. راه سوم - روشی که تلاش می کند انسداد هر دو طرف ماجرا را در مورد بحث اروپا برطرف کند. به دلیل اصلی در سال ۱۹۹۶ بر می گردد. مفهوم "حفاظت از طریق بازدارندگی" در دو مرحله هدایت می شود. در مرحله اول، قانون انسداد باید در کاهش یا حداقل اثرات فرابخشی بر روی اروپایی ها موثرتر باشد. ثانیاً، این قانون باید از شرکت های اروپایی محافظت کند، نه اینکه معضل غیرممکن را به آنها تحویل کند.

سناریوهایی وجود دارد که نسخه فعلی اساسنامه قانون انسداد در حال حاضر نیز می تواند با موفقیت محافظت و بازدارندگی ایجاد کند: به عنوان مثال، اگر نهاد آمریکایی (اعم از شخص یا شرکت) از یک شرکت اروپایی تحت قانون هلمز-برتون در ایالات متحده شکایت کند (زیرا معتقد است قانون آمریکا باید شرکت اروپایی را از تجارت با یک شرکت کوبایی منع کند)، این شرکت اروپایی می تواند در مقابل در اروپا از نهاد ایالات متحده شکایت کند. با توجه به "بند بند" قانون اساسی، این قانون می تواند جبران خسارت وارده از طریق دادخواست در ایالات متحده در اروپا باشد. کشورهای عضو اتحادیه اروپا لازم است حوزه قضایی مبتنی بر دارایی لازم برای جبران خسارت را از این طریق مجاز کنند (اتریش، آلمان و سوئد قبلاً این کار را انجام داده اند). اما تحریم های دولت آمریکا

هنوز مشکلی برای شرکت‌ها باقی مانده است، زیرا دعاوی متقابل اروپا فقط در پاسخ به دعاوی نهادهای آمریکایی در آمریکا ممکن است.

مسئله این است که وقتی دولتی مانند ایالات متحده آمریکا خود صلاحیت خسارت به یک شرکت اروپایی را دارا است (مثلاً در مورد تحریم‌های ثانویه ایران)، هیچ نوع خسارت کاملاً معادل آن وجود ندارد. اما با این وجود نوعی پاسخ معادل وجود دارد. نهادهای اروپایی می‌توانند تحقیقاتی را آغاز کنند و مشخص کنند که نهادهای آمریکایی از فرصتی که تحریم‌های ایالات متحده برای نهادهای اروپایی متحمل می‌شوند سود می‌برند. این می‌تواند شرکتی باشد که به طور مستقیم خلا ناشی از عقب نشینی اروپا از بازار یا بخش خاصی را پر می‌کند، یا اینکه می‌تواند رقبای آمریکایی شرکت‌های اروپایی باشد که حتی اگر مستقیماً خلا را پر نکنند، به صورت غیر مستقیم از تحریم‌ها سود می‌برند. اساس این امر این است که نهادهای اروپایی در تجارت بین‌الملل از موانع غیر ضروری رنج می‌برند.

نهادهای اروپایی (با اتحادیه اروپا یا دولت‌های ملی به عنوان بخشی از ائتلاف کشورهای همفکر) می‌توانند در اعمال اقدامات نظارتی موجود خود وضعیت یک شرکت را به عنوان "تحریم" در نظر بگیرند. این کار از طریق "دفتر کنترل دارایی‌های خارجی اتحادیه اروپا" (مانند OFAC آمریکا) یا ضد تحریم‌ها انجام نمی‌شود، که ممکن است هرگز تصویب نشود. به عنوان مثالی، کمیسیون اروپا می‌تواند مزایای ناموجه کسب شده توسط شرکت‌های آمریکایی را به عنوان کمک‌های دولتی (خارجی) یا یارانه در چارچوب سیاست‌های دفاع تجاری یا رقابت خود تلقی کند. درست مانند تصمیمات تحریم‌های ایالات متحده، نهادهای اتحادیه اروپا نیز می‌توانند استثنائات را بر اساس مذاکره با این شرکت‌ها مجاز بدانند.

مقالات جداگانه این گزارش برخی از احتمالات را با جزئیات بیان می‌کند. پایبندی به نسخه ناکارآمد قانون انسداد سال ۱۹۹۶ می‌تواند گزینه چهارم برای اروپا باشد. اما مانع زیادی نمی‌شود و صرفاً اعلام عدم موافقت است. سپس اروپاییان برای دفاع از ارزشها و منافع خود مجبورند حتی بیشتر به اقدامات متقابل ژئواکانومیک اعتماد کنند.

سطح بندی کردن زمینه بازی

مقابله با تحریف بازار ناشی از زورگویی اقتصادی

مشکل

اروپایی‌ها فاقد یک ابزار واقع بینانه برای ارزیابی هزینه و تأثیر تحریف کننده بازار ناشی از زورگویی اقتصادی فراسرزمینی هستند. آنها می‌توانند خسارتی را که تعرفه‌های تعزیری به اقتصاد آنها وارد می‌کند محاسبه کنند، اما امکان ارزیابی انتقال اطلاعات حساس

اجباری، کنترل صادرات ناشی از قوانین خارج از سرزمین یا تحریم های خارج از سرزمین و اجبار کمتر است. این اقدامات هم بازار اروپا و هم رقابت جهانی را مخدوش می کند.

اتحادیه اروپا موانع بالقوه ورود به بازارهای سایر کشورها را کنترل می کند. این فرصت را برای شرکت ها فراهم می کند تا معایبی را که با آن روبرو هستند نشان دهند. اقدام درست برای بازیابی تحریفات ناشی از یارانه های خارجی پیشنهاد کرده است. اما هیچ سیاستی معادل برای مقابله با تحریفات جدید در بازارهای ناشی از اقدامات قهری فراسرزمینی وجود ندارد. بنابراین، هیچ ارزیابی تأثیر منظمی از معایب مستقیم و غیرمستقیم متحمل شده بر مشاغل اروپایی حتی در بازار اتحادیه اروپا وجود ندارد و لذا هیچ راهی برای جبران این معایب وجود ندارد.

فرصت

در عین حال که اتحادیه اروپا از تجارت آزاد و منصفانه دفاع می کند و مقاومت اتحادیه اروپا را افزایش می دهد، می تواند این شکاف های دوگانه را برطرف کند. اولاً، به ارزیابی منظم و دوره ای هزینه و تحریفات بازار ناشی از زورگویی اقتصادی نیاز دارد. ثانیاً، پس از ارزیابی دقیق، موسسات اتحادیه اروپا می توانند از اقدامات جدیدی برای جبران تأثیر این تحریفات در بازار اروپا استفاده کنند.

مزیت عمده چنین رویکردی این است که هم ممکن است ابزاری موثر در اختیار اروپاییان قرار دهد و هم احتمال استفاده از پاسخ های با هزینه زیاد را کاهش می دهد. صرفاً در ارزیابی تحریفات بازار خطر تشدید بازار وجود دارد. علاوه بر این، حتی اگر اروپایی ها ابزاری برای جبران حقوقی در اختیار کمیسیون اروپا قرار دهند، این شامل اقدامات مقابله ای موردی در گرماگرم یک درگیری اقتصادی-اقتصادی نخواهد بود. در عوض، این اقدام پویایی اختلاف نظر بالقوه را کمتر می کند و فرآیندی شفاف را بر اساس معیارهای روشن رقابت عادلانه ایجاد می کند. اروپایی ها لیبرالیسم را تقویت می کنند و برخی روندها از چنین انگیزه ای جلوگیری می کنند زیرا کشورهای ثالث در هزینه های احتمالی نقش دارند و به جای گفتگو تصمیم دیگری می گیرند.

ارزیابی تحریف هزینه و بازار

اگرچه اقدامات زورگویانه ممکن است هزینه های مشخصی را برای یک بنگاه اقتصادی خاص در یک شرایط خاص داشته باشد، اما فقط یک ارزیابی استراتژیک می تواند یک نمای کلی از هزینه های فزاینده برای مشاغل اروپایی - چه در بازار خودشان و چه در سطح جهانی - ارائه دهد. چنین ارزیابی می تواند اشکال و موارد مختلف اجبار را تحلیل کند. شواهدی از الگوهای اقتصادی مورد استفاده را جمع آوری کنید و اثر تخریب کننده اقتصادی قابل توجهی را که با تهدید به زور ایجاد می شود، تخمین بزنید. در حالت ایده آل، ارزیابی هزینه می تواند این عوامل باشد: هزینه های مستقیم، هزینه های غیر مستقیم و هزینه از دست رفتن فرصتها و در نهایت هزینه در ابعاد روابط فرآتلانتیکی.

در صورت تاسیس یک دفتر مقاومتی اروپا (نگاه کنید به پیشنهاد جداگانه) می تواند انجام این ارزیابی منظم را بر عهده بگیرد و می تواند تخصص موجود را در کمیسیون (به ویژه در بخش های رقابت، خدمات مالی و اداره های تجارت) هماهنگ کند. در کوتاه مدت، با این وجود، اروپایی ها می توانند یک موسسه تحقیقات اقتصادی (یا چندین نفر از آنها) را محاسبه هزینه و تحریفات ناشی از موارد عمده زورگویی اقتصادی در سال گذشته تعیین کنند. اولین گزارش می تواند ظرف چند ماه منتشر شود.

ابزاری برای جبران

ابزاری برای جبران خسارت برای شرکتهایی - به عنوان مثال معاملات تجاری - که در اتحادیه اروپا اتفاق می افتد و از زور گویی اقتصادی کشور ثالث متضرر می شوند، اعمال می شود. در صورت تهدید یا استفاده از اقدامات قهرآمیز علیه اروپا، اتحادیه اروپا می تواند انگیزه های اقتصادی بالقوه این اقدامات را ارزیابی کند و تعیین کند که آیا آنها به طور قابل توجهی بازار داخلی را تحریف می کنند یا پتانسیل تحریف قابل توجهی دارند و باعث آسیب به شرکت های اروپایی می شوند. این می تواند قبل از اقدام به تصحیح تحریف، شاخص های شفافیتی برای ارزیابی خود ایجاد کند و همچنین "آزمون بهره اتحادیه اروپا" (برای تعیین اینکه آیا مزایای عدم اقدام در یک مورد خاص بیشتر از تحریف بازار است) وجود دارد.

به دنبال چنین ارزیابی، اتحادیه اروپا می تواند آسیب و تخریب را از طریق موارد زیر جبران کند:

هزینه های جبرانی از شرکت های کشور ثالث اخذ می شود که به دلیل اقدامات انجام شده توسط دولت خود، مزیت هایی را کسب کرده است. مبلغ پرداخت شده به اتحادیه اروپا و کشورهای عضو می رسد و به طور بالقوه می تواند اقدامات مقاومتی دیگری را تأمین کند. همچنین واگذاری دارایی های خاص و ممنوعیت سرمایه گذاری های خاص از جمله ابزارهای دیگر است.

یک ابزار دفاع جمعی اروپایی

تعیین مشوق هایی برای همکاری در برابر زورگویی اقتصادی

مشکل

اتحادیه اروپا در دفاع از خود در برابر زورگویی اقتصادی، گسل و شکافهای چشمگیری دارد. از نظر ابزارهایی که در اختیار دارد، اتحادیه اروپا در حال حاضر انواع ابزارهای دفاع تجاری را برای محافظت در برابر شیوه های خاص تجارت ناعادلانه در اختیار دارد. علاوه بر این، اتحادیه اروپا در حال انجام غربالگری سرمایه گذاری برای مقابله با از دست دادنهای حوزه های استراتژیک است و روندی را برای اصلاح تحریفات بازار ناشی از یارانه های خارجی آغاز کرده است. با این حال، اتحادیه اروپا هیچ ابزار قانونی برای پاسخگویی به نقض حاکمیت ملی اشخاص ثالث و منافع اساسی امنیتی آن از طریق استفاده از ابزارهایی مانند ابزارهای تجاری، تحریم ها، کنترل های گسترده صادرات یا سایر اقدامات فراسرزمینی ندارد. این تخلفات می تواند برای وادار کردن کشورهای عضو به انتخاب سیاست های خاص در زمینه های اصلی حاکمیت خود - مانند سیاست مالیاتی - یا تغییر سیاست آنها در مورد یک

موضوع خاص باشد، همانطور که در ممنوعیت چین برای محصولات کشاورزی کانادا در واکنش به دستگیری منگ وانژو، مدیر اجرایی هواوی در کانادا مشاهده شده است.

علاوه بر این، سازوکار حل اختلاف سازمان تجارت جهانی از چنین تخلفاتی جلوگیری نمی کند و یا اقدامات سریع اجبار اقتصادی اشخاص ثالث را که با حاکمیت اروپاییان و منافع اساسی آنها تداخل دارد، به حساب نمی آورد. در همان زمان، اروپایی ها می خواهند و باید کاملاً به سیستم WTO پایبند باشند.

فرصت

اروپایی ها می توانند ابزاری برای محافظت جمعی از زورگویی اقتصادی در نظر بگیرند. چنین ابزاری برای دفاع جمعی به کمیسیون اروپا و کشورهای عضو این توانایی را می دهد تا از اروپا در برابر فشار اقتصادی محافظت کنند. کمیسیون اروپا و معاون آن، والدیس دومبروفسکیس، قبلاً اعلام کرده اند که آنها به عنوان بخشی از بررسی سیاست تجارت اتحادیه اروپا، روی "ابزاری برای جلوگیری و خنثی کردن اقدامات قهری توسط کشورهای ثالث" کار می کنند.

چگونه می تواند کار کند

اتحادیه اروپا می تواند چهارچوب مقرراتی را تصویب تا بر اساس آن کمیسیون اروپایی یک ابزار حقوقی اضافی برای پاسخگویی به تحمیل زورگویی اقتصادی علیه کشورهای عضو اتحادیه اروپا یا کل اتحادیه اروپا فراهم کند. استفاده از این ابزار کاملاً محدود به پاسخگویی به اقدامات سنگین و غیرقانونی است که حاکمیت کشورهای عضو یا توانایی اروپا برای اقدام را نقض می کند. اتحادیه اروپا باید به صراحت اعلام کند که چنین اقداماتی به منافع اساسی اروپا آسیب می رساند و صریحاً تعریفی از آنچه را که اعمال شدید اقتصادی علیه اتحادیه اروپا محسوب می شود، تعریف ارائه دهد، یعنی: استفاده از ابزار اقتصادی که منجر به آسیب اقتصادی به مشاغل اروپایی می شود و هدف آن مجبور کردن اروپایی ها به اتخاذ سیاست خاصی در یک حوزه اصلی حاکمیت یا در سیاست اقتصادی یا خارجی اتخاذ کنند.

اقدامات متقابل تحت قوانین بین المللی

اجبار اقتصادی ممکن است شامل نقض شدید حاکمیت ملی یا "حاکمیت اتحادیه اروپا" در مناطقی باشد که اتحادیه اروپا صلاحیت های انحصاری دارد. برای مثال، چنین نقض قوانین بین المللی عمومی ممکن است رخ دهد در صورتی که قدرت دیگر، دولت اروپایی را مجبور به اتخاذ سیاست مالیاتی خاص داخلی کند، در سیاست های اصلی امنیت انرژی آن دخالت کند، یا سعی کند آن را مجبور به اتخاذ سیاست خارجی خاص کند - همانطور که چین به دنبال آن بود در پاسخ به درخواست کانبرا برای تحقیق مستقل در مورد منشا کوید ۱۹، واردات گوشت استرالیا را محدود کند. در همه موارد، استفاده از نقض حاکمیت برای دستیابی به این اهداف غیرقانونی است. کشورهای ثالث برای توجیه اقدامات خود مرتباً استثناهای امنیتی WTO را برمی انگیزند، اما حتی اگر این اقدامات را مجاز بدانند، موارد استثنایی امنیتی به آنها اجازه نقض سایر موازین حقوق بین الملل را نمی دهد. در مقابله با مواردی از زورگویی

شدید اقتصادی علیه اروپایی ها، اتحادیه اروپا می تواند برای محافظت از حاکمیت ملی یک کشور عضو یا حاکمیت اروپا از طریق اقدامات مقابله ای قاطع با هدف جلوگیری از نقض و محافظت از منافع اساسی (امنیتی) آن اقدام کند. در این چارچوب اتحادیه اروپا می تواند از مبانی حقوقی در چارچوب حقوق بین الملل و سازمان تجارت جهانی بهره ببرد.

اقدامات مشخص

برای کارآمد ساختن ابزار جدید، اروپا باید بیشتر به مناطقی توجه کند که کمیسیون اروپا طبق معاهدات کنونی اتحادیه اروپا از صلاحیت های گسترده ای برخوردار است. در زیر فهرستی از اقدامات احتمالی اروپایی ها است که می توانند تحت این ابزار در نظر بگیرند:

- اخذ هزینه از ارائه خدمات مرزی یا جلوگیری از تجارت خدمات

- تشدید محدودیت های انتقال اطلاعات

- سختگیری یا تهدید مقررات سرمایه گذاری؛ پیشنهاد شده تا آنجا که ممکن است تخصیص مجدد سود به کشور اصلی اعمال کننده زور محدود گردد

اعمال محدودیت در بازارهای خرید عمومی اروپا. برخی از محدودیت ها ممکن است در هنگام پایبندی به تعهدات اروپایی امکان پذیر باشد.

اخذ هزینه های جبران خسارت برای اشخاصی که از زورگویی اقتصادی بهره مند می شوند تا زمینه بازی را هموار کنند که در مقاله جداگانه به آن پرداخته شده است.

اروپا همچنین می تواند تعلیق اجرای برخی از حمایت ها را تحت مالکیت معنوی (TRIP) بررسی کند. به عنوان مثال، اتحادیه اروپا می تواند اجرای قوانین دزدی دریایی را برای برخی از محصولات متوقف کند، تهدید یا اعمال تعرفه های (موقت)، یا محدودیت های کمی (موقت) در واردات از کشورهای خاص را تهدید یا اعمال کند. اگر تصمیم به ایجاد ابزاری مطابق پیشنهاد در این مقاله، اتحادیه اروپا باید از این فهرست با دقت انتخاب کند.

از جمله مزایای اقدامات متقابل طبق قوانین بین المللی را می توان چنین بر شمرد: پاسخ مستقیم و تصریح شده با محور مشخص، تقویت همبستگی بین اعضاء، بازدارندگی قوی و روشن، افزایش اعتبار اتحادیه اروپا برای مثال در خصوص تعرفه خودرو که تا کنون واکنش نشان نداده است.

ساخت قدرت اروپا در داخل و خارج از کشور

زورگویی اقتصادی ناشی از وخامت روابط سیاسی بین کشورها است. برای پرداختن به توان تخریبی سیاست های اقتصادی زورگویانه، پاسخ دفاعی کافی نیست. در عوض، مهم است که اروپا یک شریک اقتصادی قوی و پایدار باشد و دستیابی به یک فضای کلی بین المللی برای تعامل اقتصادی که به نفع همکاری است و اقدامات تحریک آمیز علیه افراد، مشاغل و دولت های اروپایی را از بین می برد.

ایجاد قدرت داخل

رقابت و نوآوری مشاغل اروپایی و قدرت بازار واحد، اروپا را به یک شریک اقتصادی اصلی برای بسیاری از کشورهای جهان و یک بازیگر مهم در تجارت و زنجیره های تأمین جهانی تبدیل کرده است. هرچه اروپا در داخل قویتر باشد، موقعیت آن قوی تر خواهد بود تا فعالانه از زورگویی اقتصادی جلوگیری کند.

برای اطمینان از ارتباط اروپا به عنوان یک مولد بزرگ اقتصادی، صندوق بهبودی طراحی شده برای پرداختن به تأثیر covid-19 که باید هوشمندانه سرمایه گذاری شود و به طور خاص برای حل چالش های پیش رو هدف گذاری شود.

برای رقابت در آینده اروپا باید:

برای جلوگیری از وابستگی به سرمایه ایالات متحده (و چین)، به ویژه در مراحل حساس و نهایی، تلاش مشترکی برای ارتقا دیجیتالی شدن و رشد سبز باید انجام شود. شرکت های نوپا و ایجاد یک فضای تجاری جذاب برای نوآوری در داخل اروپا و برای آینده دارترین استارت آپها؛

سرمایه گذاری در یک تجزیه و تحلیل مشخص از خطرات و فرصت های جدید، تولید مجدد و تحریک مجدد - بازگشت آگاهانه تولید و سایر فعالیت های تجاری به اروپا و همسایگی آن - نه تنها به منظور ارتقا مقاومت در زنجیره های تأمین، بلکه به منظور بالقوه بهبود انسجام اتحادیه اروپا از طریق جستجو و ارتقا ظرفیت های اقتصادی و صنعتی کشورهای عضو در شرق و جنوب شرقی اروپا، از جمله افزایش سرمایه گذاری در ابتکارات زیرساختی برای ارتقا ارتباط درون اتحادیه اروپا.

شکل دادن به فضای اقتصادی بین المللی

اروپا باید تلاش های خود را برای شکل گیری فعالانه فضای اقتصادی بین المللی بر اساس قوانین، ضوابط و همکاری های چند جانبه، که به طور فزاینده ای توسط رقابت قدرت های بزرگ تهدید می شود، تقویت کند. اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن باید اولویت های خود را مشخص کرده و در مناطقی که بیشترین نگرانی را دارند پیشرفت کنند. این شامل:

- جستجوی توافق نامه های موقت در مورد جریان آزاد داده ها با شرکای اصلی و قابل اعتماد، از جمله ایالات متحده و هند، به عنوان مقدمه ای برای مذاکرات جامع تر تجارت آزاد.

- تعریف زمینه های اصلی هماهنگی نظارتی که باید با دولت جدید بالقوه ایالات متحده دنبال شود. چنین مناطقی ممکن است شامل خدمات مالی و مقررات حریم خصوصی باشد و می تواند شامل محافظت در برابر تحریم های فراسرزمینی به عنوان مبنایی برای هماهنگی استانداردها باشد.

- ادامه تلاش برای انعقاد توافق جامع اساسی سرمایه گذاری با چین برای تقویت مبنای تجارت مبتنی بر قوانین و شرایط بازی برابر تا پایان سال جاری، در عین حال ترک میز مذاکره اگر پکن در این مهلت مشخص شده به اقدامات خرابکارانه مبادرت ورزد.

- تغییر استراتژی اتحادیه اروپا در روابط اروپا و آسیا به یک استراتژی جهانی "EU Global Connect" با تأکید زیاد بر اتصال دیجیتال و تمرکز ویژه بر بالکان غربی و آفریقا. برای بهبود ارتباطات اتحادیه اروپا در مورد تلاش های موجود به ویژه در همسایگی آن. این امر می تواند شامل، سیاست همسایگی اروپا باشد، جایی که خطوط اختصاصی بودجه از قبل پشتیبانی مالی را در مجاورت اروپا فراهم می کنند، اما اتصال به این ترتیب هنوز به صراحت به عنوان یک اولویت تعریف نشده است. در عین حال، باید توجه بیشتری به پتانسیل اتصال استراتژیک در خارج از همسایگی بلافصل اروپا، فراتر از آسیا با آمریکای لاتین، توجه شود.

- اساس تلاشهای ارتباطی جهانی اتحادیه اروپا در تمام ابعاد آن- از زیرساخت های حمل و نقل، شبکه های دیجیتال، پیوندهای انرژی، تا ارتباطی که در تعامل مردم با مردم است و آنها را تسهیل می کند- باید این باشد که در اصل برای همکاری با سایر ابتکارات مهم ارتباطی جهانی از چین گرفته تا آمریکا.

- با استفاده از حرکت سیاسی ایجاد شده توسط دستورالعملهای آلمان-اقیانوس آرام و هند، که در سپتامبر سال ۲۰۲۰ منتشر شد و به دنبال تغییر شکل تعامل آلمان و اروپا با منطقه است، برای پذیرش فعالانه مشارکت های ارتباطی استراتژیک با ژاپن، هند و استرالیا. این کشورها مجبورند با چالش های مشابه بعنوان واقعیت های جدید ژئوپلیتیکی کنار بیایند و مشتاق همکاری بیشتر با اتحادیه اروپا هستند.

- ایجاد ائتلاف های مقطعی و موثر جدید در بوروکراسی اتحادیه اروپا بین اداره های مختلف که مسئولیت جنبه های مختلف اتصال از جمله توسعه، تجارت، دیجیتال سازی و سیاست خارجی را به عهده دارند.

- تشویق اقتصاد خصوصی از طریق ضمانت و عرضه اوراق بهادار برای تقویت قدرت مالی اروپا و سرمایه گذاری در کشورهای دارای اهمیت استراتژیک با پتانسیل بالا در رقابت بویژه با چین

- شناسایی اقدامات کوتاه مدت و میان مدت از جمله پروژه های ارتباطی شاخص برای بررسی در زمینه های متنوع سازی تجارت و زنجیره های ارزش. فناوری و دیجیتالی شدن و تغییرات اقلیمی.

اروپایی ها فاقد کانال های پرداخت هستند که به آنها امکان می دهد معاملات خود را ادامه دهند در صورتی که شخص ثالث نوع خاصی از زورگویی اقتصادی- تحریم های مالی- را علیه آنها اعمال می کند. مرکزیت در تجارت مالی و پروژه های مالی دلار آمریکا و سیستم مالی ایالات متحده به این معنی است که نهادهای اتحادیه اروپا حتی در صورت عدم مشارکت در تجارت با ایالات متحده، آسیب پذیر هستند. با این حال، دولت می تواند برای ایجاد چنین زیرساخت های حیاتی وارد عمل شود. اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن دارای چندین آژانس اعتباری صادراتی دولتی و نیمه دولتی (ECA) هستند. اما همه اینها، بدون جزئی ترین استثنای وسیله ای ویژه INSTEX سیستم مالی، در معرض مقابل بازار دلار و سیستم مالی ایالات متحده هستند.

فرصت

یک بانک صادراتی جدید اروپا (EEB) که هیچگونه ارتباطی با سیستم مالی ایالات متحده یا دلار آمریکا نداشته باشد، می تواند از پرداخت پول به اعتبار اسنادی، خدمات پرداخت را ارائه دهد. همچنین می تواند خدمات مشابه ECA فعلی، از جمله وام مستقیم، بیمه اعتبار و ضمانت صادرات را ارائه دهد. بانک می تواند این کار را در داخل یک اکوسیستم مالی انجام دهد که کمتر در معرض تحریم های ایالات متحده است. این احتمالاً به شعبه هایی در کشورهای مربوطه برای امکان انتقال مستقیم نیاز دارد. فرصت ها و چالش های خاص به طراحی دقیق EEB بستگی دارد اما مزایای اصلی می تواند این موارد باشد: یک نهاد عمومی تشکیل می شود، یک اعلام غیر مقابله ای است بر اساس اینکه به آمریکا پیام می دهد سوء استفاده از تحریمها می تواند در میان مدت یا بلند مدت برای برجستگی دلار خطرناک باشد، سرمایه گذاری مجدد در اروپا، انطباق با اتحادیه اروپا، دروازه ورودی بانکهای تجاری خواهد بود.

ساخت EEB دو مزیت دیگر نیز دارد. اولاً، ممکن است تا حدی باعث استفاده از یورو در تجارت و ذخایر ملی شود. ثانیاً، بسیاری از کشورهای جهان و به ویژه چین و ایالات متحده در حال افزایش استفاده از صادرات و مالی پروژه به عنوان ابزاری برای سیاست خارجی هستند. EEB رقابت را در اتحادیه اروپا افزایش می دهد، به روشی که از نفوذ ایالات متحده بیشتر محافظت می شود. (در ادامه جزئیات فراوانی در خصوص فرصتها و موانع تشکیل بانک صادراتی جدید ارائه داده است که صرفه نظر شد).

اما در ساخت این بانک نکته ای در حوزه سیاست خارجی بیان شده است. اشاره داشته که روسیه و چین اقدامات مشابهی را انجام می دهند و EEB می تواند با همکاری از این ظرفیت بهره مند شود. با این حال، این اقدام ممکن است به ایالات متحده نشان دهد که EEB بخشی از تلاش برای مقابله با ایالات متحده است و نه ایجاد مقاومت اروپا. اروپا باید تأکید کند که به طور گسترده تر به یک بستر غیر منتظره مسکو و پکن تبدیل نمی شود.

راه حل های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت برای زیرساخت معاملات پرداخت آینده

مشکل

اشکال موجود از زیرساخت معاملات پرداخت مانند شبکه SWIFT در حال حاضر طیف وسیعی را برای اشخاص ثالث مجاز برای بازرسی داده های معاملات یا - در صورت تحریم- برای جلوگیری از معاملات فراهم می کند. بنابراین، این سیستم تحریم های مالی را موثر و هدفمند می کند.

برای ایجاد زیرساخت پرداخت در آینده، چندین کشور و بانک های مرکزی در تلاشند راه حل های ارز دیجیتال ایجاد کنند. بانک مرکزی چین در سال ۲۰۱۴ ساخت پلتفرم ارز دیجیتال خود - موسوم به ارز دیجیتال / پرداخت الکترونیکی (DC / EP) را آغاز کرد. در سال ۲۰۲۰ با ۴۰ میلیون نفر به صورت آزمایشی کار خود را آغاز کرد. هدف این بانک جایگزینی پول نقد فیزیکی با نسخه دیجیتالی پول چین است. به نظر می رسد که این سیستم به طور مرکزی اداره می شود اما از نظر فنی بر اساس اصطلاحاً فناوری دفتر کل (DLT) توزیع می شود.

در ایالات متحده و اروپا، در حال حاضر تلاش های مشابهی از طرف نهادها برای ایجاد ارز دیجیتال بانک مرکزی (CBDC) نیز انجام می شود. با این حال، چین بیش از شش سال از بانک های مرکزی ایالات متحده و اروپا پیشی گرفته است. با این وجود، در ایالات متحده و اروپا، بخش خصوصی پیشرفت چشمگیری داشته است - به عنوان مثال، چندین پروژه توسط بانک های تجاری که انتظار می رود در ۱۲ ماه آینده به کار خود ادامه دهد.

ایالات متحده و چین تلاش می کنند تا شرکای معاملاتی را به شبکه پرداخت خود وارد کنند تا از اثرات شبکه حاصل استفاده کنند و از آنها بهره برداری کنند. به عنوان مثال، هر کشور می تواند قوانین خرید را به گونه ای تنظیم کند که تنها در صورتی شرکت اروپایی بتواند قرارداد منعقد کند که آن شرکت بخواهد از طریق سیستم DC / EP از چین هزینه دریافت کند. با توجه به مزایای سیستم: پرداخت مرزی در زمان واقعی، یکپارچه سازی فنی و اتوماسیون، شرکت ها ممکن است واقعاً مایل به پذیرش سیستم DC / EP باشند. در هر صورت، این می تواند باعث استقرار سیستم DC / EP چینی در بین شرکت های غیر چینی نیز شود. همین امر می تواند برای پذیرش سیستم مستقر در ایالات متحده در میان شرکت های غیرآمریکایی صادق باشد.

فرصت

ایجاد زیرساخت پرداختی اروپا برای یورو دیجیتال می تواند خطر افشای اطلاعات داده های تراکنش را - بسته به نوع طراحی زیرساخت خاص - کاهش دهد. بنابراین یورو دیجیتال می تواند با تقویت انعطاف پذیری روابط تجاری اروپا در برابر تحریم ها، حاکمیت اروپا را در زیرساخت های پرداخت افزایش دهد و در نتیجه وابستگی آن را به شبکه های پرداخت خارجی کاهش دهد.

برخلاف معماری موجود، یک ارز دیجیتال مبتنی بر DLT می تواند از دستکاری داده ها یا "دسترسی به آنها" توسط اشخاص ثالث غیرمجاز بدون توجه به سایر موضوعات، جلوگیری کند، اگر به درستی تنظیم شود. در حال حاضر، می توان کل پایگاه های داده را در یک حافظه USB کپی کرد و راهی برای تعیین اینکه نسخه ای کپی شده است یا حتی بدتر از این که آیا این نسخه کپی شده است یا چند بار کپی انجام گرفته است.

صندوق مقاومت اروپایی

مبارزه با عدم اطمینان، حمایت از تجارت، ایجاد همبستگی

زورگویی اقتصادی هزینه هایی را به شرکت های اروپایی تحمیل می کند و محافظت از اروپا در برابر این زورگویی می تواند بعضی اوقات همان نتیجه را داشته باشد. از دست دادن دسترسی به بازارهای چین یا ایالات متحده خسارت زیادی به بسیاری از مشاغل وارد خواهد کرد. این دقیقاً اهرم فشار پکن و واشنگتن در سیاست های اجباری و زورمدارانه خود است. اما، فراتر از این هزینه واضح و بقاء محور، سه زمینه وجود دارد که در آن اروپایی ها می توانند از تجارت با اهمیت خود حمایت اساسی کنند و در انجام آن اروپا مقاومت ایجاد کنند: مبارزه با عدم اطمینان، جبران خسارت در موارد خاص و اقدامات متقابل اروپا.

فرصت

اروپایی ها می توانند با حمایت از مشاغل موجود در این سه زمینه، مقاومت خود را شکل دهند:

مقابله با عدم اطمینان از طریق تضمین های اعتباری گسترده تر برای صادرات اروپا: زورگویی اقتصادی تأثیر سرسام آوری را بر روابط تجاری تحمیل می کند و خطر بسته شدن بازارهای بیشتر به شرکت های اروپایی را به خطر می اندازد. به عنوان مثال، در حوزه تحریم های مالی، بانک ها عموماً اقدام به کاهش ریسک احتمالی آینده خود می کنند (به حدی که برخی حتی رفتار خود را "مطابقت بیش از حد" می نامند). برای مقابله با عدم اطمینان، اتحادیه اروپا یا دولت های اروپایی می توانند اعتبار صادراتی و تضمین های سرمایه گذاری جدید را ارائه دهند و دامنه ضمانت های موجود را گسترش دهند. برخی از دولت های اروپایی، مانند آلمان، شروع به ارائه تضمین های اعتبار صادراتی می کنند که تحت آن مشاغل می توانند هزینه های ضرر ناشی از لیست ناگهانی شریک تجاری ایالات متحده را در موارد خاص دریافت کنند. اتحادیه اروپا می تواند چنین رویکردی را در سراسر اروپا اتخاذ کند. ضمانت نامه همچنین می تواند پروژه های خاصی را شامل شود که ممکن است مورد هدف اقدامات آمریکا قرار بگیرند، در نتیجه بازارهای باز را حفظ می کند که به دلیل عدم اطمینان در مورد اجبار، در غیر این صورت ممکن است بسته باشد.

موارد خاص - آخرین چاره برای سرنوشت های حیاتی، نقدینگی شخصی:

اروپایی ها می توانند تسهیلاتی را برای عملکرد بعنوان وام دهنده و ضامن آخرین چاره برای برخی از مشاغل بسیار مهم ایجاد کنند. دولت می تواند در جاهایی که منافع خاص اتحادیه اروپا وجود دارد و یا عملکرد حیاتی ارائه شده توسط مشاغل یا سازمان های خاص با تهدید وجودی روبرو می شود، خود را تطبیق دهد و به صورت ویژه عمل کند. دولت همچنین می تواند رهبران تجاری را که با ریسک های مالی خاصی روبرو می شوند و یا وقتی ناگهان خود را تحت تحریم های مالی مواجه می بیند، اطمینان دهد. همچنین می تواند در این موارد خسارت حمایت قانونی را فراهم کند. سرانجام، اروپایی ها می توانند از مشاغل خود پشتیبانی کنند وقتی که آنها سیاست های اتحادیه اروپا را در مورد زورگویی اقتصادی در دادگاه های کشور سوم به چالش بکشند، فعالیت های لابی را بکار گیرند، یا از یک بانک صادرات یا INSTEX (صندوق تسویه حساب با ارزش یورو که اروپا برای تجارت با ایران تاسیس کرده که با تحریم های آمریکا مختل شده بود). اتحادیه اروپا می تواند معیارهای روشنی تعیین کند تا مشخص شود کدام تلاش از این طریق ارزش حمایت را دارد.

یک مکانیسم همبستگی برای اقدامات متقابل اروپایی:

واکنش های اروپایی ها به تعرفه های مجازاتی یا دفاع از حاکمیت ملی یا اروپایی، ممکن است هزینه های مستقیم یا غیرمستقیمی را به شرکت های اروپایی تحمیل کند. علاوه بر این، یک اقدام متقابل موثر اروپایی می تواند هزینه های ثانوی را به بازیگران خاص یا بخش های اروپایی تحمیل کند - به عنوان مثال، در مورد محدودیت های شدید انتقال اطلاعات برای آن دسته از مشاغل اروپایی که به جریان فرامرزی آزادی داده ها اعتماد می کنند - یا جبران موقتی توسط کشور ثالث علیه یک بخش خاص تا زمانی که با مذاکره این وضعیت حل نشود، اروپا باید با این بخشهای خاص و کشورهای عضو همبستگی کامل نشان دهد. می تواند این امر را از طریق حمایت مالی ویژه از آنها تقویت کند.

صندوق حاکمیت اروپا با مشارکت طرفهای ثالث:

صندوق حاکمیت اروپا می تواند سه عملکرد ذکر شده در بالا را تا حدی انجام دهد. این می تواند شامل بودجه بخش عمومی برای تقویت قدرت اروپا برای اقدام در سیاست خارجی و اقتصادی باشد؛ مشارکت شرکتهایی که مایل به خرید پوششی مانند بیمه هستند و یا لازم است، کمک شود. بدیهی است که بودجه اروپا برای این موضوع محدود است. اما عمل متقابل اروپا در پاسخ به زور گویی اقتصادی می تواند به مجازات بازیگران ثالث منجر شود از جمله از طریق پرداخت جبران خسارتهای قابل پرداخت برای بخش های چین و ایالات متحده ناشی از افزایش تعرفه ها و سایر مجازات ها. این امر نیز باید اطمینان حاصل شود که با تشدید اجبار اقتصادی توسط کشور ثالث، قدرت جبرانی مالی صندوق افزایش می یابد.

البته راه حل های فوق چالشهای جدی نیز دارد که اتحادیه نسبت به آنها باید چاره اندیشی کند. از جمله آنها: دسترسی به بازارهای چین و آمریکا، پرداختهای مالیات و تعرفه و افزوده شدن پیچیدگی ها، کارایی راه حلها پیشنهادی بسیار مهم است، انگیزه کافی برای ریسک کردن و در نهایت بیمه کردن امور تجاری و اقتصادی.

طرح مشکل:

شرکت های اتحادیه اروپا برای پاسخ به درخواست های انتقال اطلاعات تحت فشار شدید مقامات غیر اتحادیه اروپا روبرو هستند. در این فرآیند، داده های حساس می توانند به راحتی در معرض افشا قرار گیرند، و تأثیر مستقیم و عمیقی بر منافع اقتصادی، حاکمیت و استقلال استراتژیک اتحادیه اروپا دارند.

این روند فزاینده معمولاً حتی در رویه های خود نیز شفافیت ندارد، که اغلب کانال های همکاری قضایی عادی را برای انتقال اطلاعات خنثی می کند. این مشکل می تواند در انواع مختلف دادرسی در سایر کشورها (به عنوان مثال، موارد ضد رشوه، ضد دامپینگ، ضد انحصار، کنترل سرمایه گذاری خارجی و پرونده های دادرسی تجاری) رخ دهد. در چین، جایی که مشاغل به طور فزاینده ای تحت فشار هستند، قانون امنیت سایبری ۲۰۱۶ و سایر هنجارهای دیگر، اساس درخواست های انتقال داده را فراهم می کند. در ایالات متحده، این مسئله نیز به طور فزاینده ای به مشکلی برای مشاغل اروپایی تبدیل شده است. قانون ابر اطلاعات ایالات متحده ارائه دهندگان خدمات دیجیتال و شرکت های تابعه را ملزم می کند تا با انتقال اطلاعات شرکت های اتحادیه اروپا ذخیره شده در سرورهای خود، به درخواست های انتقال داده از مقامات تعقیب آمریکایی پاسخ دهند. این درخواستها غالباً بر اساس قوانین فراسرزمین است.

فرصت

بهترین پاسخ اروپا به این مسئله ممکن است به جو سیاسی طی ماهها و سالهای آینده بستگی داشته باشد. اروپایی ها می توانند دو گزینه را در نظر بگیرند:

توافق نامه اصولی با کشورهای ثالث

اتحادیه اروپا می تواند درباره چارچوب توافق نامه در مورد نحوه انتقال شفاف داده ها با کشورهای ثالث، در درجه اول ایالات متحده، مذاکره کند. پس از رفع چالش "سپر حریم خصوصی اتحادیه اروپا و ایالات متحده" و با توجه به اینکه اروپا بازار اصلی شرکت های آمریکایی است، باید هر دو طرف اقیانوس اطلس علاقه زیادی به توافق در مورد جریان داده ها به طور گسترده تری داشته باشند. مانند آمازون و گوگل که خدمات مبتنی بر داده را ارائه می دهند. توافق نامه جدید روشهایی را که باید در انواع دادرسی ها (مانند پرونده های ضد دامپینگ) رعایت شود، مشخص کنند. همچنین می تواند شامل مکانیزم کنترلی برای اطمینان از انطباق هر دو طرف و سیستمی برای حل و فصل اختلافات باشد. این می تواند بر اساس ایده هایی باشد که در جریان مذاکرات مشارکت تجارت و سرمایه گذاری ترانس آتلانتیک مورد بحث قرار گرفت، اما به طور مستقل از هر گونه معامله بزرگ تجاری منعقد شد چنین توافقی

کاملاً به نفع ایالات متحده و اتحادیه اروپا خواهد بود. با این حال، گزینه کمتری برای کاهش آسیب پذیری اتحادیه اروپا در برابر انتقال اجباری داده های حساس در چین و سایر مناطق وجود دارد.

اختیارات اتحادیه اروپا برای محافظت از اطلاعات حساس

به یک مرجع اتحادیه اروپا (به عنوان مثال، دفتر مقاومت اروپا که در مقاله جداگانه ای مورد بحث قرار گرفته است) می توان وظیفه محافظت از شرکت های اروپایی را با درخواست تأیید اتحادیه اروپا برای انتقال داده های حساس به کشورهای سوم به عهده گرفت. در صورت لزوم، چنین نهادی در اتحادیه اروپا می تواند توسط مقامات ملی حمایت شود. شرکتهای می توانند موظف باشند هر زمان که مورد تحقیق موسسات غیر اتحادیه اروپا قرار گرفتند که می توانند حساس ترین داده های آنها را افشا کنند، مرجع اتحادیه اروپا را مطلع کنند. برای ایجاد نقش مرجع در این زمینه، اتحادیه اروپا نیاز به تصویب آیین نامه ای در مورد حفاظت از اطلاعات حساس تجاری دارد. در امور اداری- حتی در مناطقی که صلاحیت آن را دارد، مانند موارد ضد انحصاری- اتحادیه اروپا در حال حاضر فاقد مبانی قانونی برای مداخله در روابط بین یک مرجع غیر اتحادیه اروپا و یک شرکت اتحادیه اروپا در تحقیقات خارجی است. این امر در موارد کیفی مربوط به خارج از سرزمین یا اجبار اقتصادی نیز وجود دارد که اتحادیه اروپا هنوز قوانین حقوقی برای آنها تدوین نکرده است.

مرجع اتحادیه اروپا بر اساس مزیت پرونده مداخله نمی کند، بلکه بر اساس رویه برای فیلتر کردن اطلاعات انجام می شود. و این کار را در همه امور انجام می دهد. چنین رویکردی می تواند مشکل عدم پاسخ اتحادیه اروپا و نمایندگی اتحادیه اروپا را بدون افزایش تنش ها پیرامون صلاحیت های ملی مستقل حل کند. این مقام همچنین به عنوان معادل مقامات غیر اتحادیه اروپا (مانند مقامات چین یا ایالات متحده) عمل می کند. از این رو اتحادیه اروپا می تواند تحت شرایط بسیار نامتقارن و دشوار از شرکتهایی پشتیبانی کند که در حال حاضر مجبورند به تنهایی با چنین آژانسهای کشور ثالث سروکار داشته باشند. این امر موجب اطمینان خاطر به مشاغل اروپایی می شود که هنگام مواجهه با فشار مقامات غیر اتحادیه اروپا تنها نیستند. دادن چنین نقشی به یک نهاد اتحادیه اروپا، درجه ای از بازدارندگی در رابطه با کشورهای ثالث را نیز فراهم می کند. در عین حال، این امر باعث می شود شرکتهای اروپایی بتوانند از تلاشهای اتحادیه اروپا برای بهبود شرایط دفاعی اقتصادی، اقتصاد خود پشتیبانی کنند، زیرا این امر به آنها نشان می دهد که اتحادیه اروپا در محافظت از حساس ترین داده های خود از آنها پشتیبانی می کند.

چالش ها و محدودیت ها

بین دو سنگ سخت؟ اجرای قانون

این خطر وجود دارد که شرکت ها نمایندگی اتحادیه اروپا را در جایی که منافع فوری آنها برای اطلاع رسانی نیست، دور بزنند (به عنوان مثال، هنگامی که فشار شدید کشور سوم وجود دارد و شرکت از هزینه فوری نامتناسب آن ترس دارد). اروپایی ها همچنین باید مراقب باشند با ایجاد یک آژانس در اتحادیه اروپا اعتبارات خود را از دست ندهند که ممکن است بازیگران مختلف اقتصادی به

تصمیمات آن احترام نگذارند. در حالی که این سازوکار احتمالاً از نظر برخی مشاغل مزاحم تلقی می شود، اما کشورهای عضو اتحادیه اروپا، براساس یک دستورالعمل اتحادیه اروپا، می توانند برای شرکت های متخلف جریمه نقدی را به دلیل عدم انطباق با الزامات و تصمیمات اعلان شده توسط آژانس اتحادیه اروپا مورد بررسی قرار دهند. این جریمه ها همچنین می تواند به عنوان یک توافق مفید برای شرکت های اتحادیه اروپا در رد درخواست انتقال داده های به غیر اتحادیه اروپا باشد. با این حال، لازم است که یک بررسی دقیق در مورد اینکه آیا مزایای ارائه چنین شرکتی به شرکت ها بیشتر از مضرات قرار دادن آنها بین دو سنگ سخت، است.

افزایش بروکراسی

از آنجا که اروپا قاره زبانهای بسیار است، برای اعلان ها از سراسر اتحادیه اروپا نیاز به برخی پردازش های ملی است. در حالی که به نظر می رسد این یک مسئله جزئی است، اما به چالش های بزرگتر اداری اشاره دارد که ابتکار عمل برای نهادها ایجاد می کند. اتحادیه اروپا باید فرآیندی کاملاً کارآمد و حمایتی برای مشاغل طراحی کند و دامنه آن را به روشنی تعریف و محدود کند- نه فقط برای اطمینان از خرید بخش خصوصی، بلکه همچنین برای جلوگیری از ایجاد بروکراسی بدون دندان و زور.

عمل متقابل

توان اروپا در مسدود کردن انتقال داده ها که توسط مقامات کشور ثالث درخواست شده است، می تواند به اتحادیه اروپا توجه جدی تری شود و از چنین درخواست هایی در آینده جلوگیری کند. با این حال، این نیز می تواند عمل تلافی جویانه را برانگیزد. با توجه به سطح فعلی وابستگی دیجیتال اتحادیه اروپا به شریک آمریکایی خود، این یک چالش خاص در رابطه با ایالات متحده است. بنابراین، اتحادیه اروپا می تواند یک توافق نامه چهارچوبی با ایالات متحده را برای تکمیل حفاظت از اطلاعات حساس توسط یک مقام اتحادیه اروپا دنبال کند.